

[Halvgaard]

Hensynet til, at folketinget kan udøve den afgørende kontrol, kræver, at ministeren også skal være øverste administrative myndighed i alle henseender. Det er jo alene ministeren, folketinget retsligt og parlamentarisk kan kræve til ansvar.

Ud fra tilsvarende betragtninger må loven ikke give afgørelseskompetence i bevillingsspørgsmål til de højere uddannelsesinstitutioners egne organer. De ressourcer – og de er efterhånden sparsomme – som det danske samfund stiller til rådighed for de højere uddannelsesinstitutioners forskning, må fordeles og anvendes fornuftigt til gavn for samfundet, og dette kræver, at også den økonomiske kompetence fastlægges på bevillingsmæssigt normal måde.

Universiteterne m. v. skal ikke være selvstændige enheder i staten. De er dele af samfundet og må være solidariske med samfundet både i op- og nedgangstider. Og når skattemidler skal anvendes med den fornødne respekt – man ved jo, at det er andre folks penge, man disponerer over – må det for hver eneste beslutningsproces gælde, hvad der gavner samfundet bedst.

Skal undervisning og forskning på universitetsniveau lykkes og ikke foregå, som det er foregået, på lykke og fromme, så er det ligeledes nødvendigt, at de, der træffer afgørelserne, fagligt er de højest uddannede på det pågældende felt. Derfor må lærerpersonalet og helst seniorlærerne have dominans i beslutningsprocessen. Studenterdeltagelse kan derfor sagligt kun tilstedes ud fra det synspunkt, at det vil give studenterne større indsigt og udvikling i faget at være med i beslutningsprocessen. Opgaven »at drive forskning og give videregående uddannelser indtil det højeste videnskabelige niveau«, som der ordret står i styrelseslovens § 2, forudsætter faglige kundskaber og løses derfor kun af folk, der besidder faglige kundskaber indtil det højeste videnskabelige niveau, og ikke hverken af de studerende eller det teknisk-administrative personale.

Jeg skal til slut henvise til bemærkningerne til forslaget, der indeholder mange ideer, som kunne have været inspirerende, hvis undervisningsministeren, hvad undervisningsministeren ikke ønsker, skulle udarbejde bekendtgørelser m. v. til nærmere tilrettelæggelse af en fornuftig og retfærdig styrelse af vore uddannelsesinstitutioner.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Til hr. Halvgaards sidste bemærkninger kan jeg sige, at den form for inspiration, jeg kan hente i fremskridtspartiets uddannelsespolitik, er jeg hellere foruden.

Det, der bringer mig på talerstolen, er, at hr. Halvgaard startede sit indlæg med en generel karakteristik af universiteter og højere læreanstalter. Som den minister, der er ansvarlig for dette område, må jeg blot sige, at jeg ikke er enig i ét ord af, hvad der er sagt. Hvad angår navngivne personer, ønsker jeg ikke at stå på denne talerstol og drøfte dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner. (Indførelse af et ligemandsprincip m. m.).

[Af Mimi Jakobsen (CD) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 22. Fremsat 21/10 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Beslutningsforslag nr. B 22 er en uændret genfremsættelse af det forslag, som centrumdemokraterne fremsatte i forrige samling, den 21. marts i år, og forslaget går i første række ud på at indføre et såkaldt ligemandsprincip.

[Undervisningsministeren]

Jeg er af den opfattelse vedrørende spørgsmålet om en samlet vurdering af styrelsesloven for de højere uddannelsesinstitutioner, som jeg også gav udtryk for den 16. april 1980 under førstebehandlingen af det foreliggende forslag sammen med nogle andre forslag vedrørende styrelsesloven, at institutionerne bør have ro en tid endnu til at gøre deres erfaringer med styrelsesloven. Og jeg mener altså fortsat ikke, at vi bør røre ved styrelsesloven på indeværende tidspunkt. En eventuel revision af loven bør tage sit udgangspunkt i en høring af de højere uddannelsesinstitutioner med hensyn til deres erfaringer vedrørende styrelsesloven i de år, den har fungeret. Jeg er af den opfattelse, at ved en sådan høring må ministeriet sikre sig at blive gjort bekendt med eventuelle mindretalsudtalelser.

Som jeg gav udtryk for det i april, kan jeg ikke støtte det foreliggende forslag.

Jimmy Stahr (S):

Jeg skal, ligesom vi gjorde i april, afvise forslaget. Man kunne eventuelt tage det op i sammenhæng med en ændring af styrelsesloven, som ministeren var inde på.

Stadig væk må jeg sige, at dette forslag forekommer mig, foruden de andre ting, der eventuelt kunne være ved det, meget kompliceret. Når jeg tænker på, hvor tit man ude i en mindre, ja, lad os bare tage en vælgerforening, skal lave afstemninger om forskellige ting, og hvor mange problemer vi kan have med at finde ud af, hvordan der skal vægtes, hvor mange kandidater der skal være, og hvordan de skal stilles op osv., så kan jeg forestille mig, at disse afstemninger på de højere læreanstalter vil tage meget tid, endog inden man kommer i gang med afstemningerne. Og jeg kan egentlig ikke tro, at centrum-demokraterne ønsker, at der skal gå mere tid på universiteterne og de højere læreanstalter med styringen. Derfor må vi afvise forslaget.

Bertel Haarder (V):

Uden at tage stilling til hele teknikken i forslaget vil jeg gerne tilsige vores helhjertede støtte til intentionerne, sådan som de er udtrykt i den lange og udmærkede fremsættelsestale, der ledsager forslaget.

Til ministeren vil jeg sige, at venstre er yderst utilfreds med, at ministeren intet har foretaget sig for at få igangsat et arbejde, som kan producere et oplæg, institutionerne kan blive præsenteret for, og som kan føre til, at vi får en reform om et par år, sådan som ministeren jo sagde i foråret. Jeg synes, vi er blevet præsenteret for meget henholdende snak i den sag. Det vil jeg blot markere vores dybeste utilfredshed med.

Når vi ikke har genfremsat vores eget forslag, er det, fordi det, som ministeren nævnte, var til behandling i foråret. Vi vil prøve at lette folketingets arbejdsbyrde – det vil jeg også gøre nu ved at gå ned fra talerstolen.

Gerda Møller (KF):

Jeg kan tilslutte mig det sidste, hr. Bertel Haarder sagde, med hensyn til vores eget forslag om en ny styrelseslov. Vi har fremsat det 3 gange, men det har ikke fremskyndet arbejdet med at få en ny lov. Bare vi kunne få det enkle forslag igennem om valgmoden, så ville vi i denne omgang være tilfredse med det, og så vil vi overveje, om vi for at få mere gang i arbejdet i ministeriet næste år vil fremsætte et lovforslag.

Med hensyn til CDs forslag kunne jeg næsten henvise til min ordførertale sidste år. Vi er positive over for de intentioner, der ligger bag CDs forslag, for det er faktisk de samme, som vi selv har. Vi er også lidt besnæret af ligemandsprincippet. Vi synes, at der er noget sundt i, at de beslutninger, der tages på de højere læreanstalter, ikke tages af nogle, f. eks. når det gælder stillingsbesættelser, som har en lavere uddannelse eller standard end den stilling, det drejer sig om.

Jeg sagde også sidste år, at det skema, der er stillet op i forslaget med sagstyper og angivelse af de forskellige gruppers stemmeindflydelse og længden af deres valgperiode, er svært overskueligt, og det vil vi gerne være med til at bore i i udvalget. Vi vil være positive under udvalgsarbejdet.

Halvgaard (FP):

Fremskridtspartiet kan i princippet støtte forslaget.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg skal også sige, at vi ikke har ændret holdning siden sidst, da forslaget var frem-

[Marianne Bentsen-Pedersen]

me. Det skyldes bl. a., at vi ikke mener, at folk bliver mere lige, heller ikke med tiden, efter dette system. Noget af det, jeg specielt ikke kan forstå i forslaget, er, at der er nogle, der er dobbelt så lige som andre, bl. a. professorerne. Forslaget skulle også imødegå mødebureaukrati, men så begriber jeg ikke, at man absolut mange steder vil have udtale-ret, uden at folk også har stemmeret. Hvis folk alligevel skal møde op og kan udtale sig, kan de vel lige så godt få stemmeret, så den forudsætning synes jeg ikke at forslaget tilgodeser ret meget.

I øvrigt vil jeg henvise til, hvad vi sagde sidst.

Ole Vig Jensen (RV):

Der er mere mening i dette forslag end i det foregående på dagsordenen. Her synes jeg, man tager udgangspunkt i reelle og praktiske problemer inden for de videregående uddannelser. Jeg synes, det forslaget med rimelighed kunne indgå i de overvejelser, man skal gøre sig videre frem. Indtil nu har vi jo afvist at ville revidere styrelsesloven, fordi den skulle have sin tid at virke i, og fordi vi måtte gøre nogle erfaringer. Vi er kommet til den opfattelse, at nu er tiden inde, men deler sådan set undervisningsministerens opfattelse, at det er rimeligt at gennemføre en høringsproces, før vi endelig går i gang med en revision; det er vi til gengæld også klar til.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg skal ganske kort forklare grunden til, at CD har fundet det rigtigt at fremsætte forslaget. Selvfølgelig kunne vi have gjort ligesom venstre og konservative, og i og for sig med de samme intentioner.

Man må ikke være blind for, at der stadig væk er en proces i gang ved de højere læreanstalter, og de folk, der presser på med den proces, har godt af at få at vide, at det er slut med den udvikling. De kommer ikke videre i den retning, som begyndte med det såkaldte ungdomsoprør og alt det dér. Den proces er færdig. Den udvikling er stoppet. Jeg synes de har godt af med mellemrum af folketinget at få at vide, at der er stærke kræfter, der arbejder i modsat retning.

Jeg kan allerede, uanset at det er forslagsstillerne, der skal gøre det, sige, at jeg glæder mig over, at der fra forskellig side er klar

tendens i den retning. Man er utilfreds med, hvad der er sket, og man ønsker at vende udviklingen. Lad det være en advarsel til dem, der tror, at man bare kan trampe videre i fodsporene fra 1968.

Steen Folke (VS):

Fru Mimi Jakobsen talte under det foregående punkt på dagsordenen om det overdrevne demokrati ved universiteterne. Nu ved jeg godt, at centrum-demokraterne har deres egen opfattelse af demokrati. Jeg har bl. a. haft lejlighed til at diskutere det med hr. Erhard Jakobsen, der mener, at der er demokrati i Sydafrika. Det viser lidt om, hvilke forskelligartede opfattelser man kan have af det problem.

Jeg vil godt sige om det demokrati, der findes på universiteterne og de højere læreanstalter, at det nu er kørt ind igennem en længere periode og har vist sig at føre til et fortrinligt samarbejde mellem forskellige kategorier af lærere, teknisk/administrativt personale og studerende. Det har vist sig, at demokratiet faktisk kan være overordentlig befordrende for arbejdet og for den faglige udvikling på de højere læreanstalter. Jeg har været med både i den periode, hvor det var professorvældets tid, og i den periode, der er kommet efter. Der er sket en kolossal udvikling på de højere læreanstalter, som bl. a. skyldes den demokratiseringsproces, man har gennemført.

Jeg synes, det er tankevækkende, at man nu vil vende delvis tilbage, ikke til professorvældet i egentlig forstand, men til et system, som bygger på den samme indskrænkede forståelse af, hvem det er, der har forstand på tingene. Man kan have forstand på ting på mange måder og indgå i en saglig og udmærket dialog om det, som fører til fornuftige beslutninger. Det er der mangfoldige eksempler på fra universiteternes daglige praksis. Denne demokratiseringsproces har været en stor fordel for den faglige udvikling.

Jeg har i øvrigt mere konkret anført forskellige argumenter mod dette forslag, sidste gang det var til behandling, så jeg skal ikke gå ind i en lang debat denne gang, men nøjes med at sige, at VS stadig er imod det.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

[Anden næstformand]

For en ordens skyld vil jeg sige, at beslutningsforslaget ikke kan give adgang til en drøftelse om Sydafrika.

Chr. Christensen (KrF):

Kristeligt folkeparti har jo tidligere sammen med centrum-demokraterne fremsat forslag til ændring af styrelsesloven, og da vi sidst her i salen drøftede indholdet af dette forslag, tilsagde vi det en meget positiv behandling, fordi vi fandt intentionerne i det rigtige. Det gør vi stadig væk, og derfor vil vi også følge dette forslag positivt op i udvalget.

Alfred Hansen (DR):

Ved de tidligere behandlinger af forslag til ændring af lov om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner har jeg på retsforbundets vegne givet udtryk for, at vi ikke har ment, at der var behov for en revision på indeværende tidspunkt, og denne holdning har vi sådan set stadig væk. At der er behov for småjusteringer, er da muligt, når man får kulegravet problemerne lidt i udvalget vedrørende de forskellige ting, som forslaget indeholder. Jeg synes, det må veje tungt, hvad ministeren kommer frem til i sin analyse af, hvordan den nuværende styrelseslov fungerer, og det synes jeg vi skal stille nogle spørgsmål om i udvalget. Generelt mener vi ikke, at der er behov for større ændringer.

Jeg venter stadig væk på, at det forslag bliver vedtaget, som hr. Bertel Haarder har fremsat, og som i øjeblikket ligger i uddannelsesudvalget, om repræsentation i de styrende organer i forhold til de faktiske stemmetal. I øjeblikket er det sådan, at et mindretal ikke får de repræsentanter, som det rent faktisk har stemmer til. Det forslag er jo bekendt for uddannelsesudvalget, og jeg håber, vi får lidt pres på, så vi hurtigt får det vedtaget. Der var jo tilslutning til forslaget. Derudover mener vi i retsforbundet ikke, at der er behov for ændringer.

Jeg vil sige til forslagsstillerne, at forslaget efterlader indtryk af, at der ligger et stort arbejde bag. Man har virkelig seriøst gravet i problemerne. At CD har sin specielle opfattelse af, hvordan universiteterne skal styres, må være CDs sag. Det er ikke retsforbundets opfattelse.

Vi mener – det synes jeg man skal gøre sig klart her i 1980 – at situationen er en anden, som hr. Erhard Jakobsen har sagt, end i 1968, men den er så sandelig også en anden end for en 3–4 år siden, hvor vi havde bunkevis af debatter her i folketinget vedrørende problemer på de højere læreanstalter. Der er stort set ro på universiteterne og de højere læreanstalter, i hvert fald den ro, som man kan ønske, og jeg tror, at der arbejdes godt og solidt på universiteterne. Den stærke adgangs begrænsning tilsiger jo også, at man passer sit arbejde; ellers er der ikke mange muligheder for at få færdiggjort sin uddannelse.

Jeg synes ikke, at der er det samme behov for at overveje en revision af styrelsesloven, som der måske var for 3–4 år siden, for da kunne man måske forstå, at fremskridtspartiet og CD m. fl. havde disse planer. Jeg synes, at der er al mulig grund til at være tilfreds med den styrelseslov, vi har nu.

Mimi Jakobsen (CD):

Selv om forslaget er en uændret genfremstilling, synes jeg nok, det må være rimeligt ganske kort at præcisere, hvad vi forstår ved et ligemandsprincip. Det er jo stadig væk et forholdsvis nyt forslag, og jeg tillader mig at citere fra forslagens punkt 1:

»Ved afgørelse af – eller indstilling i – en sag (gennem afstemning eller på anden måde) kan kun deltage personer, der i kraft af deres uddannelse og ansættelsesforhold må forventes at besidde den vedrørende sagen fornødne faglige indsigt, dvs. en faglig indsigt mindst på linje med det niveau, sagen og dens eventuelt omhandlede personer repræsenterer.«

Det er altså, hvad vi forstår ved ligemandsprincippet, et princip, som i øvrigt gælder på andre områder. Jeg synes nok, det har været skuffende, at der ikke er flere ordførere – her tænker jeg specielt på såvel ministeren som socialdemokratiets ordfører – der har fundet det umagen værd blot at beskæftige sig med princippet i det. Jeg synes nok, at dette princip er noget, der bør diskuteres, for selvfølgelig er det kernen i det hele.

Flere ordførere har sagt, at teknikken virker lidt tung, og det er jeg ikke helt uenig i. Jeg ved godt, at det som et beslutningsforslag

[Mimi Jakobsen]

ser lidt drastisk ud, men vi har altså følt, at indtil man havde behandlet dette forslag her et par gange og havde fået forklaret, hvad vi mente med det, var det nødvendigt at pinde det ud i mindste detalje, for at man ikke bare skulle sige: ja men et ligemandsprincip lyder godt. Og så kunne det tænkes, at man gik hen og indførte noget, som aldeles ikke var det, vi mente med det. Nu føler vi, at vi har taget det ned til mindste detalje, og derfor er det selvfølgelig blevet lidt kringlet. Det vil jeg gerne medgive ordførerne:

Princippet er vigtigt, for jeg vil gerne rejse spørgsmålet, hvad vi overhovedet har et uddannelsessystem til, hvis ikke vi lægger vægt på den kompetence, på den erfaring, på den viden, som man erhverver gennem et tilpas antal års ophold i dette uddannelsessystem. Hvis vi ikke selv lægger vægt på, at en professor ved mere end en førsteårsstuderende, hvis vi ikke selv lægger vægt på, at en lektor ved mere på sit fagområde end andre, der ikke har studeret det fag mere end 3 måneder, hvad har vi så systemet for? Det er dette princip, der er slået igennem her:

Derfor er det ikke bare et spørgsmål om lighed, for ligheden kan ikke eksistere, når nogle har helt andre forudsætninger for at føre en diskussion end andre. Nogle har haft års erfaring, har selv gennemgået studiet, har undervist i det i flere år og har forsket i det i flere år. Man kan da ikke komme og påstå, at disse mennesker skulle være lige med hensyn til at diskutere sagen med folk, der måske er ansat som laboratoriebetjente eller er førsteårsstuderende eller andet. Det er da en forkvaklet opfattelse af lighed. Det har ikke noget at gøre med at være lige gode eller lige rare eller lige pæne mennesker. Det har noget at gøre med en faglig viden, som er helt fornøden, når man skal træffe afgørelse om de højeste uddannelser.

Det er én af grundene til, at CD ikke ønsker, at ministeren skal styre universiteterne. Det er det, der ligger bag, at universitetsuddannelserne er holdt ude af den almindelige håndsoprækning her. Det er ikke dette folketing, der skal sidde og afgøre, hvad der skal forskes i – jeg var lige ved at sige: vorherre bevares, men det vil jeg ikke gøre, det er strøget af referatet – men det er heller ikke hvem som helst på de højere læreanstalter, der skal gøre det. Det er dem, der lige præcis

har sagkundskab på det område. Det må være deres stemmer, der tæller mest.

Andre grupper kan have udtaleret, og jeg har ikke spor imod, at man diskuterer det. Jeg er bare bekymret for, hvor meget tid der går med diskussioner, og det er jo det, man hører fra de grupper, som har den viden, der skal til. Det er dem, der har forskningsforpligtelserne, undervisningsforpligtelserne, der kommer og fortæller, hvor megen tid de må spille i disse organer, fordi de tit må starte forfra med Adam og Eva for at forklare, hvad det hele drejer sig om. Det er ikke tilfredsstillende, det er dårlig brug af ressourcerne.

Det er altså et kompetenceprincip, vi ønsker, og derfor har jeg også med glæde noteret mig, at flere partier i dag har tilsagt en positiv udvalgsbehandling og gerne vil gå ind i intentionerne i forslaget.

Ministeren refererede til, hvad hun sagde sidst, hvor hun heller ingenting sagde, og det er jeg skuffet over. Ministeren sagde igen, at nu må man nok snart til at overveje, om ikke man kan sætte et udvalgsarbejde eller en undersøgelse i gang. Jeg mener, at der i dag klart er konstateret et flertal i dette folketing for at sætte den høring i gang nu. Jeg synes, det er vigtigt at få fastslået, at nu skal det ske, nu kører det her. Jeg foreslår, at de partier, der i dag har givet tilsagn om, at de ønsker denne høring, samles i uddannelsesudvalget og får fortalt ministeren, at nu forventer vi, at det arbejde sættes i gang.

Jeg er til gengæld tilfreds med, at ministeren er klar over, at når man skal lave en høring, så nytter det ikke noget bare at høre de organer, der sidder i dag med de flertal, der eksisterer i dag, for det er klart, at de vil bevare deres struktur og deres indflydelse og tingenes tilstand. Man må netop ned i mindretallene, der normalt bliver trynet i disse afstemninger. Det er dem, man må være meget opmærksom på, for de har ikke ad flertalsveje mulighed for at udtale sig. Det er jeg meget glad for at ministeren er opmærksom på. Det var ministeren også sidst, og det er helt i orden.

Socialdemokratiets ordfører, hr. Jimmy Stahr, refererede også til, hvad han sagde sidst, og dér sagde han heller ikke så forfærdelig meget. Der kan godt være nogle erfaringer fra den socialdemokratiske vælgerforening, der tilsiger, at teknikken skal gøres lidt

[Mimi Jakobsen]

nemmere, men jeg må henvise til, at i skolestyrelsesloven har man præcis den samme opdeling. Der sidder lærere i et skolenævn, som ikke har stemmeret i visse sager, og det fungerer ærligt talt meget udmærket.

Hr. Bertel Haarder sagde ja til intentionerne, og det synes jeg er fint. Det samme gjorde fru Gerda Møller.

SFs ordfører lagde som sidst megen vægt på ligheden, og det er da fuldstændig rigtigt, at det ikke er et spørgsmål om lighed for CD, det er et ligemandsprincip. Men det betyder ikke, at alle er lige. Det betyder, at de personer, der befinder sig på det niveau, kan træffe afgørelse om alt, hvad der foregår på det niveau og nedenunder. Næste niveau gør det samme for det, der ligger under dem og på deres niveau, men ikke højere. Det er selvfølgelig ikke lighed i SFs forstand. Det har vi heller aldrig nogen sinde udgivet det for at være, for det er lige det modsatte, vi ønsker.

Hr. Ole Vig Jensen gav udtryk for, at nu er tiden inde til, at man begynder at overveje, hvilke ændringer der skal til.

Hr. Steen Folke er jeg lige så uenig med, som jeg var sidst. Hr. Steen Folke var inde på netop dette med at have forstand på tingene. Jeg vil gerne høre hr. Steen Folke udbyde, hvordan han kan forklare, at folk, der har undervist, forsket og beskæftiget sig med et fag i adskillige år, ikke skulle have mere forstand på tingene end folk, der har påbegyndt studiet 3 måneder forinden. Jeg fatter det ikke. At man kan diskutere politisk, er en helt anden sag. Jeg betvivler ikke, at en 3 måneders studerende kan argumentere politisk lige så godt som professoren; det tror jeg såmænd gerne i adskillige tilfælde. Men det er bare ikke det, det drejer sig om, for det er netop ikke politiske afgørelser, der skal træffes her, det er faglige og saglige afgørelser.

Også hr. Chr. Christensen var positiv og sagde ja til intentionerne.

Hr. Alfred Hansen forstod jeg således – jeg vil gerne korrigeres, hvis det ikke er rigtigt – at han også mente, at man skulle iværksætte en analyse af, hvorledes det fungerede med henblik på ændringer, som hr. Alfred Hansen ikke mente skulle være de store ændringer, men dog nogle. Det synes jeg nok det var vigtigt at få slået fast, men det kan vi selvfølgelig gøre i uddannelsesudvalget.

Endelig var hr. Alfred Hansen inde på – det var han også i april, da vi diskuterede det sidst – at nu er der jo ro på universiteterne. Jeg vil nu anbefale hr. Alfred Hansen efter denne debat at gå ind og læse Berlingske Tidende fra i går. Der vil han se nogle flammende udtalelser af Københavns universitets rektor, Erik Skinhøj. Hvis der er ro på universiteterne, så kender jeg i hvert fald en rektor på samme universitet, der nok skal få det ødelagt, og det kan ikke gå stærkt nok, midlerne er ganske underordnede.

Jeg er altså aldeles ikke enig med hr. Alfred Hansen i, at der er ro. Skulle der have været ro ind imellem, så opfatter jeg det sådan, som jeg også sagde til hr. Alfred Hansen i april, at det er, fordi de mennesker, der har været utilfredse, efterhånden har resigneret, fordi der ikke er sket spor. Der sidder et flertal på tingene nu, som de ikke har mulighed for at vælte, og det vil sige, at de bare må passe deres ting og tie stille. Det er stort set den mulighed, de har.

Jeg siger tak for en, synes jeg, rimeligt pæn modtagelse. Jeg håber, vi kan arbejde videre med forslaget, også med henblik på nogle tekniske forenklinger, i uddannelsesudvalget. Men stadig væk synes jeg, at det vigtigste, jeg har hørt i dag, er, at der nu er flertal for, at vi kan få startet en undersøgelse af, hvad der er galt med styrelsesloven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

*Forslag til folketingsbeslutning om gældssaner-
ning for nyuddannede.*